

Saphalā-ekādaśī

Mahārāja Yudhiṣṭhira je rekel, “O, Śrī Kṛṣṇa, kako se imenuje ekādaśī, ki se pojavi v času pojema joče lune v mesecu Pauṣi (december-januar)? Česa naj se držimo na ta dan, kako naj ga slavimo in katero božanstvo naj častimo na ta dan? O, Janārdana, da bom lahko razumel, mi, prosim, popolnoma pojasni te podrobnosti.”

Vsevišnja Božanska Osebnost Śrī Kṛṣṇa je nato odgovoril, “O, najboljši med kralji, ker si želiš slišati, ti bom v celoti opisal slave Pauṣa-kṛṣṇa ekādaśija.”

“Bolj kot z žrtvovanji ali z dajanjem v miloščino sem zadovoljen s popolnim postom Mojega bhakte na ekādaśī. Torej, vsakdo naj se po svojih najboljših močeh posti na ekādaśī, dan Gospoda Harija.”

“O, Yudhiṣṭhira, priporočam ti, da z osredotočeno inteligenco prisluhneš slavam Pauṣa-kṛṣṇa ekādaśija, ki sovпада z dvādaśjem. Kot sem prej pojasnil, naj oseba ne dela razlik med mnogimi ekādaśiji. O, kralj, za dobrobit celotnega človeštva ti bom zdaj opisal proces, kako se držati Pauṣa-kṛṣṇa ekādaśija.”

“Pauṣa-kṛṣṇa ekādaśī je znan tudi kot Saphalā-ekādaśī. Na ta sveti dan naj oseba časti Gospoda Nārāyaṇa, saj je prevladujoče Božanstvo. To naredi s prej opisano metodo posta. Kakor je Śeṣa-nāga najboljša med kačami, Garuḍa najboljši med pticami, Aśvamedha-yajña najboljše med žrtvovanji, mati Gangā najboljša med rekami, Gospod Viṣṇu najboljši med bogovi, brāhmaṇa najboljši med dvonožnimi bitji, tako je ekādaśī daleč najboljši med vsemi postnimi dnevi. O, najodličnejši izmed kraljev, rojen v dinastiji Bharate, kdorkoli se striktno drži ekādaśija, Mi postane zelo drag in ga resnično častim v vseh ozirih. Sedaj prisluhni, ko ti bom opisal, kako se držati Saphalā-ekādaśija.”

“Na dan Saphalā-ekādaśija naj Me bhakta časti tako, da Mi daruje sveže sadeže glede na čas, kraj in okoliščine, in meditira Name kot vseugodno Vsevišnjo Božansko Osebnost. Daruje naj Mi sadež jāmbiro, granatno jabolko, betel, kokos, guavo, razne oreščke, klinčke, mango in različne vrste dišečih začimb. Daruje naj Mi tudi kadilo in svetleče maslene lučke, saj je takšno darovanje lučk na Saphalā-ekādaśī še posebej čudovito. Bhakta naj poskuša ostati buden celo noč.”

“Sedaj, prosim, prisluhni s popolno pozornostjo, ko ti bom opisal, kakšno dobrobit dobi oseba, če se posti in ostane budna vso noč ter opeva slave Gospoda Nārāyaṇa. O, najboljši izmed kraljev, ni ga žrtvovanja ali romanja, ki bi dalo enako ali boljše dobrobit kot jo dobi tisti, ki se posti na Saphalā-ekādaśī. Takšen post, še posebej, če oseba ostane budna vso noč, daje zvestemu bhakti enako dobrobit kot če bi pet tisoč zemeljskih let izvajal askezo. O, lev med kralji, prosim, prisluhni slavni zgodbi o tem ekādaśiju.”

“Nekoč je obstajalo mesto po imenu Campāvati, kateremu je vladal sveti kralj Māhiṣmata. Imel je štiri sinove, najstarejši sin, Lumpaka, pa je vedno zelo grešno deloval -- vdajal se je nezakoniti spolnosti z ženami drugih, igral na srečo in se vztrajno družil z znanimi prostitutkami. Zaradi teh grešnih dejanj se je postopno zmanjševalo premoženje njegovega očeta, kralja Māhiṣmate. Lumpaka je postal tudi zelo kritičen do polbogov in brāhmaṇ, vsak dan pa si je na vso moč prizadeval klevetati vajšnave. Končno ga je kralj Māhiṣmata zaradi njegovega delovanja izgnal v gozd. Iz strahu pred kraljem se niti usmiljenja polni sorodniki niso postavili Lumpaki v bran, tako jezen je bil kralj in tako grešen je bil ta Lumpaka.”

“Lumpaka, zmeden v izgnanstvu, si je mislil, ‘Moj oče me je spravil stran in celo moji sorodniki mu ne nasprotujejo. Kaj naj zdaj storim?’ Grešno je spletkaril in se domislil, ‘Po temi se bom vtihotapil nazaj v mesto in mu zaplenil premoženje. Podnevi bom ostal v gozdu, ponoči pa se bom vrnil v mesto.’ Tako razmišljujoč je Lumpaka vstopil v temačen gozd. Podnevi je ubijal mnoge živali, ponoči pa je v mestu kradel dragocene predmete. Meščani so ga večkrat prijeli, vendar so ga iz strahu pred kraljem pustili pri miru. Mislili so si, da je gotovo zaradi grehov iz prejšnjih življenj sedaj izgubil kraljevske ugodnosti in deluje tako grešno.”

“Čeprav je bil mesojedec, je Lumpaka vsak dan jedel tudi sadje. Bival je pod starim banjanovcem, ki je zelo drag Gospodu Vāsudevi. To drevo so mnogi častili kot polboga vseh dreves v gozdu. Nekoč, ko je Lumpaka že dalj časa deloval zelo grešno in malopridno, je napočil Saphalā-ekadaši. Na predvečer ekādašija (daśamī) Lumpaka zaradi hudega prehlada in borne posteljnine vso noč ni mogel spati. Prehlad mu ni prinesel le nemira, ampak ga je skoraj pokončal. Zobje so mu šklepetali, skorajda je otrpel in ko je naslednji dan, ob Saphalā Ekādašiju naposled vzšlo sonce, se ni mogel prebuditi iz tega mrtvila.”

“Opoldne si je grešni Lumpaka končno opomogel in se nekako uspel dvigniti z ležišča pod banjanovcem. Toda z vsakim korakom je znova padel na tla. Hodil je počasi in neodločno, kot da bi bil hrom. Bil neznansko lačen in žejen, sredi džungle, zato je zelo trpel. Bil je tako slaboten, da tega dne ni mogel ubiti niti ene živali. Namesto tega je samo pobiral sadeže, ki so padli na tla. Ko se je vračal k banjanovcu, je sonce že zahajalo.”

“Sadeže je položil na tla a in začel vzklikati, 'O, gorje meni! Kaj naj naredim? Dragi oče, kaj bo iz mene? O, Śrī Hari, prosim, bodi milosten do mene in kot sprejmi te sadeže kot mojo daritev!' Zopet je bil prisiljen celo noč bedeti. Lumpakova daritev gozdnih sadežev pa je zadovoljila Vsevišnjo Božansko Osebnost, Madhusūdano in jih je sprejel. Tako se je Lumpaka nehote s postom držal celotnega ekādašija in prejel dobrobit, s katero si je brez težav povrnil kraljestvo.”

“O, Yudhiṣṭhira, poslušaj, kaj se je zgodilo sinu kralja Māhiṣmate, ko se je le delček dobrobiti izlil v njegovem srcu.”

“Ko je dan po ekādašiju sonce na nebu čudovito vzhajalo, se je Lumpaki približal postaven konj in obstal ob njem. Hkrati je nenadoma z jasnega modrega neba spregovoril glas, 'Lumpaka, ta konj je zate! Povzpni se nanj in hitro odjedi iz tega gozda pozdravit svojo družino! O, sin kralja Māhiṣmate, s pomočjo milosti Gospoda Vāsudeve in z močjo dobrobiti, ki si jo dobil s postom na Saphalā-ekadaši, boš dobil nazaj svoje kraljestvo brez kakršnih koli dodatnih ovir. Tako velika je dobrobit, ki i pridobil s postom na ta najugodnejši dan. Pojdi sedaj k očetu in se veseli svojega zakonitega mesta v dinastiji.”

“Lumpaka je slišal te nebeške besede, ki so odmevale višav, zajahal konja in odjездil nazaj v mesto Campāvati. Z dobrobitjo, pridobljeno s postom ob Saphalā-ekādašiju, je znova postal postaven princ in bil zmožen preusmeriti svoj um na lotosova stopala Vsevišnje Božanske Osebnosti, Harija. Z drugimi besedami, postal je Moj čisti bhakta.”

“Lumpaka je svojemu očetu, kralju Māhiṣmati, izkazal ponižno spoštovanje in kot princ znova prevzel svoje dolžnosti. Ko je kralj Māhiṣmata videl svojega sina tako okrašenega z vajšnavskimi okrasi in tilakom, mu je predal kraljestvo, kateremu je Lumpaka neovirano vladal mnoga leta. Na ekādaši je z veliko vdanostjo častil Vsevišnjega Gospoda. In z milostjo Śrī Kṛṣṇe je dobil prelepo ženo in bistrega sina. Na stara leta je Lumpaka svoje kraljestvo predal sinu -- kot ga je njemu predal njegov oče, kralj Māhiṣmata -- in odšel v gozd služiti Vsevišnjemu Gospodu z obvladanim umom in čuti. Očiščen vseh materialnih želja je zapustil telo in se vrnil domov, nazaj k Bogu, ter zasedel mesto poleg lotosovih stopal Gospoda Śrī Kṛṣṇe.”

“O, Yudhiṣṭhira, kdor Mi pristopi na način, kot je to storil Lumpaka, se bo popolnoma osvobodil tarnanja in bojazni. Vsak, ki se pravilno drži tega veličastnega Saphalā-ekādašija -- celo nezavedno, kot Lumpaka -- bo zagotovo postal slaven v tem svetu. Ob prihodu smrti pa bo popolnoma osvobojen in se bo vrnil na Vaikuṅṭho. O tem ni dvoma. Še več, kdor samo sliši slave Saphalā-ekādašija, dobi enako dobrobit kot če bi izvedel Rājasūya-yaǰño in v naslednjem življenju doseže vsaj rajске planete.”

S tem se konča pripoved o slava Pauṣa-kṛṣṇa ekādašija oziroma Saphalā ekādašija iz Bhaviṣya-uttara purāṇe.